

AHMED EMRİ'NİN F. NAFİZ UZLUK'A YAZDIĞI MEKTUPLARDA AHMED REMZİ DEDE'YLE İLGİLİ BİLGİLER

Yakup Şafak*

Özet: Cumhuriyet dönemi ilim adamı, şair ve eğitimcilerinden biri olan Ahmed (Emrî) Yetkin (1886-1973), ünlü tıp tarihçimiz ve mevlevilik müntesibi Prof. Dr. Feridun Nafiz Uzluk (1902-1974)'a yazdığı mektupların bazılarında son Mevlevi şeyhlerinden Ahmed Remzi Akyürek (1872-1944) ile şahsi iribatlarından ve edebi münasebetlerinden söz etmektedir. Bu çalışmada söz konusu mektupların özgün metinleri verilmiş ve bunların kimi özellikleri üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ahmed Emri, F. Nafiz Uzluk, Ahmed Remzi Dede, Mevlevilik

Some Information About Ahmed Remzi Dede in the Letters Written by Ahmed Emri to F. Nafiz Uzluk

Summary: Ahmed Emrî who is one of the famous scholars, poets and educators of Republic period of Turkey, in his some letters written to Prof. Dr. F. Nafiz Uzluk, an outstanding medicine historian and a member of Mawlavîyya sect, talks about his literal relations and personal connections with Ahmed Remzi Akyürek, one of the last sheikhs of Mawlavîyya sect. In this work we have given the original text of these letters and explained some aspects of them.

Keywords: Ahmed Emri, F. Nafiz Uzluk, Ahmed Remzi Dede, Mawlavîyya

* Yard. Doç. Dr. Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Fars Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

AHMED EMRİ'NİN F. NAFİZ UZLUK'A YAZDIĞI MEKTUPLAR

Son devir mutasavvıf ve şairlerinden Ahmed Remzi Akyürek (1872-1944), güçlü bir tahsilden sonra içinde yetiştiği Mevlevi muhitinin gelenekle-rine uyarak adı geçen tarikate intisap etmiş; 10 yıl kadar öğretmenlik yaptıktan sonra Kütahya, Kastamonu, Halep ve son olarak Üsküdar Mev-levihanelerinde şeyhlik makamında bulunmuş; tekke ve zaviyelerin 1925'te kapanmasından sonra Üsküdar Hacı Selim Ağa Kütüphanesi baş memurlu-ğuna getirilmiş; daha sonra da bir müddet Ankara Eski Eserler Kütüphanesi Müşavirliği görevini yapmıştır¹.

Farsça'ya, Arapça'ya, edebiyata ve tasavvuf kültürüne hakimiyetiyle tanınmış bir şahsiyet olan Ahmed Remzi Dede, bu sahalarda eserler vermiş, tercümeler yapmıştır. Yeni harflerle yayınlanmış olan Divan'ından² onun, klâsik şiirin -zamanına göre- güçlü bir mümessili olduğu, edebi alanda yoğun ilgisi ve geniş bir çevresi bulunduğu anlaşılmaktadır. Nitekim şiirlerinde dönemin önde gelen pek çok ilmi ve edebi şahsiyeti (Abdurrahman Şeref, Abdülaziz Mecdi, Abdülbaki Dede, Abdülhak Hâmid, Ali Emîrî, Âsaf Hâlet, Elmalılı Hamdi Yazır, Gâlib, Hasan Âli Yücel, Hüseyin Vassaf, İbnülemin Mahmud Kemal, İhsan Mahvî, Mehmed Âkif, Mehmed Nâzım Paşa, Mualim Cevdet, Nazif Surûrî, Reşid Âkif Paşa, Suûdü'l-Mevlevî, Süheyl Ünver, Süleyman Nazif, Tâhirü'l-Mevlevî, Tokatizâde Şekib, Üsküdarlı Tal'at, Veled Çelebi, Yahya Kemal gibi) -gerek nazire, tarih v.s. yoluyla, gerekse başka vesilelerle- zikredilmektedir.

Onun şiirleri arasında adı geçen zatlardan biri de Ahmed Emrî Yetkin (1886-1973)'dir. Şairin adı, zikredilen Divan'da iki yerde geçmektedir. Bunlardan birincisi, "Taştîr-i Nazm-ı Râik Be Kalem-i A'cezû'l-halâik Remzî" başlığını taşıyan 17 Safer 1353 (31 Mayıs 1934) tarihli şiirdir (s.137-139); ikincisi "Üsküdar'dan Amasya'da Müftî-zâde Şâir Emrî Efendi'ye: Amasya İçin" başlığını taşıyan 20 Teşrin-i evvel 1936 tarihli manzûmedir. (s.66-67)

Müftizâde diye anılan Ahmed Yetkin, Amasya'nın tanınmış ailelerinden birine mensup olup klâsik eğitim görmüş, daha sonra Dârü'l-muallimîn'i bitirerek bu şehirdeki çeşitli okullarda öğretmenlik yapmış değerli bir ilim ve gönül adamıdır. O da Ahmed Remzi Dede gibi manzum ve mensur eserler kaleme almış, Emrî mahlasıyla şiirler yazmıştır³.

Ahmed Emrî'nin, Prof. Dr. Feridun Nafiz Uzluk'a yazdığı mektuplarda kendisinin A. Remzi Dede ile münasebetlerine dair bazı kıymetli bilgilere rastlıyoruz.(1947-1970 yılları arasında yazılmış olan ve sayısı 30'u geçen bu mektuplar, hâlen Selçuk Ün. Selçuklu Araştırmaları Merkezi Uzluk Arşivi'nde bulunmaktadır ve tamamı eski harflidir.) Ünlü tıp tarihçilerimizden biri olan F. N. Uzluk (1902-1974), aynı zamanda Üsküdar Mevlevihanesi şeyhi A. Remzi Dede'nin terbiyesi altında yetişmiş bir mevlevî ve anne tarafından soyu Hz. Mevlâna'ya ulaşan bir çelebidir⁴. O, yaşadığı dönemin önde gelen yerli ve yabancı pek çok şahsiyetiyle irtibatı bulunan, meslekî çalışmalarının yanında Türk tarihi ve kültürüyle yakından ilgilenip değerli eserler neşreden çalışkan, idealist bir ilim ve fikir adamıdır.

Daha önce yayınladığımız bir makalemizde Şair Emrî'nin Uzluk ile münasebetlerine değinmiştik⁵. Bu yazıda ise söz konusu mektuplarda A. Remzi Dede ile ilgili malûmata, alıntılar şeklinde yer verecek ve gerekli açıklamalarda bulunacağız.

Ahmed Emrî'nin, A.Remzi Dede ve bazı mevlevî şahsiyetlerle tanışmalarını ve irtibatını gösteren bilgiler şunlardır:

a.12.6.1947 tarihli mektuptan:

“Muhterem Birâderim (...) Sizi gıyâben tanıyorum ve sizi dâînize Ahmed Remzi Dede tanıtmış idi. Merhum ile aramızda samimi bir meveddet var idi. İstanbul'a gittikçe Üsküdar'da Selimiye Kütüphanesi'nde musâhabe ederdik; ve muhâberâtımız vefâtına kadar inkitâa uğramamıştı. Bazı gazeliyatımı taştır ederek dâînize şetâret-bahş olmuş idi. Cenâb-ı Hak garîk-i rahmet eylesin. Şimdiye kadar mufassal terceme-i hâlini hâvî bir eser neşredilmediğine çok müteessirim.”

b.10.12.1947 tarihli mektuptan:

“Dâîniz urafâ-yı mevleviyyeden merhum Ahmed Remzi Efendi'yi ve Tâhîrî'l-Mevlevî'yi ve Suûdü'l-Mevlevî'yi ve Veled Çelebi'yi tanıyorum. Remzi Efendi merhum ile musâhabem ve muhâberem var idi. Tâhîrî'l-Mevlevî'yi şahsen tanıyorum; fakat Mahfil mecmuasını neşrederken muhâbere ediyordum. Hatta birkaç manzûmeme Mahfil'de neşreyledi. Suûdü'l-Mevlevî ile musâhabem ve muhâberem vardır. Veled Çelebi Hazretleri'ni eserleri ile tanıyorum. Müşârun ileyhin, Fuzûlî'nin Su Kasidesi'ne yazmış olduğu Aynü'l-hayât ünvanlı eseri çok aradım ise de bulamadım. Bunlardan başka hâl-i hâzırda urafâ-yı mevleviyyeden kimler ber-hayât ise lütfen isimlerini yazmanızı rica ederim. Esâmî-i urafâyı defter-i kalbime nakşetmekten mahzûz olacağım şüphesizdir.Bâkî muhabbet.”

Söz konusu mektuplarda Ahmed Emrî ile Ahmed Remzi Dede'nin irtibatlarını gösteren ve edebi faaliyetlerini yansıtan bilgiler de şöyledir:

a.22.6.1947 tarihli mektuptan:

“Ahmed Remzi Efendi merhumun bir gazel-i meşhûrunu tanzir etmiştim. O mübarek zat da beğenerek mutarraf bir tahmis yazmıştı. O tahmisi size leffen takdim ediyorum. Bir de zurafâ-yı mevleviyyeden bir zâtın bir kıt'a-i latîfesini yazıyorum. Kıt'a şudur:

*Vâni-i cânî gelince devlete
Eyledi âyîn-i Mevlânâ'yı red
Hazret-i Mollâ anı bir atdı kim
Ez cüdâyihâ şikâyet mi koned”⁶*

Ahmed Emrî'nin nazire yazdığı gazel, Ahmed Remzi Akyürek ve Şiirleri adıyla neşredilen Divan'ın 176-177.sayfalarında yer almakta ve

*O âdemler ki âdem küll-i âlem olduğun bilmez
Muhakkak âlem ü âdem(l)e bir dem olduğun bilmez*

matlarıyla başlamaktadır. Ahmed Emrî'nin bu gazele naziresi aşağıdaki tahmistedir. A. Remzi Dede'nin yayınlanan şiirleri arasında bulunmayan tahmisi şöyledir:

Tahmûs-î mutarraf ber gazel-i Ahmed Emrî ez taraf-ı Ahmed Remzi

Bu günün ehl-i gaffet levh-i a'zam olduğun bilmez
O levhin levha-i dilde müressesem olduğun bilmez
Nukûş-î âlemin enfüsde müdgam olduğun bilmez
Bu kesret ser-te-ser kenz-i mutalsam olduğun bilmez
Delîl-i vahdet-i Hallâk-ı ekrem olduğun bilmez
Temâşâ etmeyen bâlâ vü zîri çeşm-i ibretle
Nedir fevka's-semâ tahte's-serâ görmez basîretle
Kitâb-ı nâtık-ı Hak her cihet ayn-ı ibâretle
Tefekkür etmeyen hilkatteki esrârı kudretle
Semâvât ü zemînin sun'-i muhkem olduğun bilmez
Gözünde perde-i gaffet olan her şahs-ı bî-idrâk
Meâd u mebdeinden bî-haberdir de değil gamnâk
Görür anlar mı zâtında neler var berter-i eflâk
Niçindir bilmeyenler secde-i mecbûre-i emlâk
Cihânda nev'-i insânın mûkerrem olduğun bilmez
Müdâvim olmayan ehl-i kemâlin bezmine her dem
Bilip noksânını bir merd-i kâmil bulmayan âdem
Olur ıstabl-ı âlemde behâyim ile müstahdem
Takarrüb ehl-i hâle ayn-ı dermân bilmeyen sersem
Avâmın sohbetinde gizli bir sem olduğun bilmez
Halâvet-yâb-ı kavli ehl-i irfân olmayan nâkıs
Dilinde çâşnî-i zevk-ı ikân olmayan nâkıs
Sühandan hissedâr-ı râz-ı insân olmayan nâkıs
Şifâ-bahşâ-yı dâ-i cehli cûyân olmayan nâkıs
Kelâm-ı ârifinin derde merhem olduğun bilmez
Dem-â-dem kibr ile me'lûf olan nâ-merd-i bî-insâf
Velâdet hâlini etse tefekkür şöyle bi'l-etrâf
Taazzumdan tekebbürden ne mümkün bir dem ursun lâf
Enâniyyetle hem-cinsin eden ta'yîb ü istihfâf
Tevâzu' râhının minhâc-ı akvâm olduğun bilmez
Usâtı zâhid-i bârid eder nevmîd rahmetten
Ne bilsin ba'z-ı isyân belki bihterdir ibâdetten
Haberdâr olmamış rahmetteki vüs'atle sibkatten
Gazabla herkesi tazlîl eden cüz'î kabâhatten
Hudâvend-i cihânın halka erham olduğun bilmez
Kulûb-i nâsı her meclisde rencide eden gâfil
Değil hem-cinsi nâsın belki bir nesnasdır ol sâfil
Olur öyle kesânın necm-i bahtı der-akab âfil
"Yesa'nî" feyzini idrâke fehmi olmayan kâfil.

Serây-ı sinenin beyt-i muazzam olduğun bilmez
 Enîn-i âşıkı zâid sanan munsif değil zîrâ
 O zârı belki tesbîh-i melâikden de pek bâlâ
 Figân-ı bülbülü zann eyleyen gülşende nâ-ber-câ
 Firâk-ı güldeki âlâmı idrâk etmeyen şeydâ
Bu nâliş muktezâ-yı mihnet ü gam olduğun bilmez
Çıkar kürsiye vâiz kibr ile takrîr-i ders eyler
 Azâb-ı düzahı ta'rif için teksîr-i ders eyler
 İşi hep kîssa-hânlıktır ana ta'bir-i ders eyler
 Olup mağrûr-i dâniş halt eder tağyîr-i ders eyler
Bu âlemde anın fevkinde a'lem olduğun bilmez
Gurûr-ı câh ile câhil tarîk-i zulme sâlikdir
 Ahâlî ser-te-ser memlûkû gûyâ kendi mâlikdir
 Düşünmez âh-ı mazlûmânı kim encâmı hâlikdir
 Sananlar kendini âzâde-i kayd-ı mesâlikdir
Bu nasbın azl ile bî-şübhe tev'em olduğun bilmez
Görünce şi'r-i Remzî'yi nazîre söyle(yen) Emrî
 Şuûr-i tâm ile nazm eylemiş dürr-i sühan Emrî
 Hemân tahmîse yeltendim mutarraf işte ben Emrî
 Unutmuş gâlibâ Remzî'ye ihtâr eyle sen Emrî
Sükûtun kendine her demde elzem olduğun bilmez

b.26.10.1961 tarihli mektuptan:

“Size bu defa rahmetle yâda vesile olur mülâhazasıyla edîb-i pür-fezâil üstâd-ı kâmil merhum Ahmed Remzi Dede'nin bir taştîr-i dil-pezirini takdim ediyorum. Bu taştîr-i kesîrî'l-fevâid, 'İbrete sâik bir nazm-ı râik' ünvanlı manzûmeme aittir. Merhum, 1934 tarihinde bu taştîri dâinize gönderdiği zaman memnûniyetimi müş'ir şu beş beyti yazıp göndermiştim:

Elâ yâ sâhibe'l-kavli'n-nefisi
 Erahte'l-kalbe bi'n-nazmi's-selîsi
 Zi taştîret dimâğem şod muattar
 Zamîrem şod çü âyîne münevver
 Bi-lutfik kad ezelte h(ü)mûme bâli
 Elâ yâ ayne eshâbi'l-meâlî
 Dil-i Emrî çü şod hâlî zi bilbâl
 Duâ-hân-ı tu bûd ey merd-i hoş-hâl
 Hudâ-yı hâlık-ı arz u semâvât
 Güşâyed ber tu ebvâb-ı seâdât⁷

Bu taştîri ahîbbâ-yı sâdikamızdan bir zât-ı muhterem hatt-ı ta'lîk ile tah-rîr ettirmiş ve teksîr etmiştir ve on nüsha da dâinize göndermiştir. Ondan bir tanesini size takdim ediyorum; ve taştîr hakkında yazdığım manzûmeyi yazıp zarf derûnuna koydum. Cenâb-ı Hak, üstadı garîk-i rahmet buyursun. Bâkî, ömrünüz müzdâd ve gönlünüz şâd olsun.”

19.7.1964 tarihli mektuba göre bu manzûme, 14.6.1934 tarihinde kaleme alınmıştır. Ahmed Remzi Dede'nin yazdığı söz konusu taştîr ise neşredilen

Türkçe Divan'ın 136-139. sayfalarındadır ve 17 Safer 1353 (31 Mayıs 1934) tarihini taşımaktadır. İlk dörtlüğü şöyledir:

*Eşyâ-yı cihân ma'rifet-i Hakk'a delâil
Bir mücid-i zî-hikmetedir cümlesi kâil
Bir zerresidir kudretinin bunca avâlim
Her zerre anın vahdetine şahid-i âdil*

A.Remzi Dede'nin bu taştîri hakkında Ahmed Emrî'nin yazdığı manzûme ise şöyledir:

Manzûmeme taştîr yazan sâhib-i irfân
Remzî Dede'dir etti bununla beni şâdân
Bî-şübhe onun yazdığı taştîr mükemmel
Oldu nazar-ı ehl-i belâgatte mübeccel
Taştîri onun lâyk-ı tahsîn ü senâdır
Mazmûnu onun kalbe şifâ rûha devâdır
Taştîri onun mahzen-i envâ-ı hikemdir
Her beyti onun câzib-i erbâb-ı kalemdir
Dikkatle ona atf-ı nazar eyleyen insân
Elbette olur nâzıma rahmetle duâ-hân
Oldu bu eser nâmının ibkâsına hâdim
Etsin onu Hak mazhar-ı envâ-ı mekârim
Mahşerde onu eylemesin hâsir ü hâib
Etsin orada nâil-i eltâf u mevâhib
Ebrâr ile haşr etsin onu Hâlık-ı erham
Envâra karîn etsin onun kabrini her dem
Ehl-i sühânın yazdığı her nazm-ı şifâ-sâz
Elbette olur nezd-i ekâbirde ser-efrâz
Bir genc-i maânî dil-i dâna-yı sühân-dân
Tasdik eder elbet bunu her sâhib-i iz'ân
Pür-fâide olmazsa sühân redde sezâdır
Öyle sühana râğbet ise cehl ü hatâdır
Hâizse sühân câzibe-i sihr-i helâli
Elbette olur mazhar-ı tahsîn-i eâlî
Eş'ârını ashâb-ı kemâlin oku her dem
Onlarda bulursun dil-i mecrûhuna merhem
Emrî bu güzergahde çalış kesb-i kemâl et
Pâk eyle gönül levhini âyîne-misâl et

Ahmed Emrî, 19.7.1964 tarihli mektubunda bu manzûmeyi 8.10.1961 tarihinde yazdığını bildirmektedir.

c.19.7.1964 tarihli mektuptan:

“Aziz Üstad, Bediuzzaman'ın eser-i cemîlinin tercüme-i latife-i matbûasını ve mektubunuzu aldım. Teşekkürâtımı takdim ederim. Size bu defa merhum ve muhterem Ahmed Remzi Hazretleri'nin nazm-ı nâçizime yazdığı taştîr-i latîf ve taştîr hakkında yazdığım iki manzûmeyi ve merhumun Gâlib ile müşterek yazdıkları güzel bir gazeli, bir de Veled Çelebi merhumun rûh-

nevâz ve şirin bir gazelini vesîle-i yâd olur mülâhazasıyla takdim ediyorum. Yoksa bu gazel şüphesiz sizde mevcûddur.”

A.Remzi Dede'nin sözü edilen taştîri, yukarıda ilk dörtlüğü nakledilen manzûmedir. (Ahmed Emrî birçok şiiri gibi bunu da muhtelif zamanlarda mükerreren yazıp F Nafiz Bey'e göndermiştir.) Taştîr hakkında yazdığı iki manzûme de yukarıda nakledilmişti. Dede'nin şair Gâlib'le müştereken söyledikleri gazel,

*Ruhun teşbîh için üftâdegânın mâhı bulmuşlar
Serir-i milket-i hüsne sezâ sen şâhı bulmuşlar*

beytiyle başlamaktadır. Bu beş beyitlik gazel şairin Divan'ında(s.162) yer almaktadır. Veled Çelebi'nin gazeli ise

*Derünüm keşf edersen nakş-ı didâr-ı hazinimden
Okursun nüsha-i takdîrimi levh-i cebînimden*

matlâıyla başlamaktadır ve altı beyittir. Sözü edilen eser, F. Nafiz Uzluk'un İranlı değerli alim Bedüzzaman Furûzanfer'den yaptığı “Mevlâna Celâleddin” adlı tercümedir. Bu tercüme, 1963 yılında İstanbul'da Millî Eğitim Bakanlığı tarafından neşredilmiştir.

d.14.12.1965 tarihli mektuptan:

“İhvân-ı hâlisamızdan pîr-i rûşen-zamîr merhum Ahmed Remzi Dede'nin vaktiyle dâinize gönderdiği merhum Ahmed Celâleddin Dede'nin gazeline yazdığı nazire evrâk-ı perîşanım arasında gözüme tesadüf etmekle onun bir sûretini ve o zata hitaben yazdığım manzum mektubun bir sûretini yazarak müşârun ileyhin rahmetle yâdına vesîle olur mülâhazasıyla size takdim ediyorum. Bu zat hakkında bir eser neşredileceğini işitmiştim. Acaba neşredildi mi? Bâkî, mütekarribü'l-hulûl olan Ramazân-ı mağfiret-nişânın cümle mü'minler hakkında müteyemmin olmasını temenni ederek hatm-i kelâm eyliyorum.

14 Aralık 1965

Amasya Karşiyaka Mahallesinde
19 numarada Ahmed Emrî Yetkin”

Ahmed Celâleddin Dede Efendi'nin bir gazeline nazire” başlığıyla sunulan gazel,

*Aşkî tefsîre lisân olsa da bir olmasa da
O maâniye beyân olsa da bir olmasa da*

beytiyle başlamaktadır. Bu şiir de Ahmed Remzi Dede'nin neşredilen Divan'ında (s.202) mevcuttur. Ancak oradaki gazelde 2. beyitten sonra gelmesi gereken şu beyit yoktur:

*Eymen-âbâd-ı hakikat ki odur kişver-i feyz
Hâl ü mâzî vü zamân olsa da bir olmasa da*

Mektupta, bu manzûmenin altında 27 Mart 335(1917) tarihi bulunmaktadır.

Ahmed Emrî'nin A.Remzi Dede'ye yazdığı 2 Teşrin-i evvel 1942 tarihli manzûme ise şudur:

Merhabâ ey Remzî-i remz-âşinâ
Merhabâ ey vâkîf-ı müşkil-güşâ
Merhabâ ey şâir-i şîrin-zebân
Merhabâ ey şem'-i cem'-i asdikâ
Ben haber-dâr olmadım çoktan beri
Hâlinizden ey edîb-i pür-vefâ
Müş'ir-i sıhhat olan bir nâme yaz
Dîdem olsun onun ile rûşenâ
Yâr-ı sâdıktan gelen mektûb ile
Hâsıl olmakta derûnumda cilâ
Yazdığın âsâr ile olduk benâm
Çok yaşa âlemde bâ izz ü safâ
İstirâhatle geçir evkâtını
Eylesin şânın dem-â-dem i'tilâ
Cân u dilden ey muhibb-i muhlisim
Emrî-i bîmâr için eyle duâ

Sonuç:

Cumhuriyet döneminde yaşamış ilim adamı, şair ve eğitimcilerimizden biri olan Ahmed (Emrî) Yetkin (1886-1973), ünlü tıp tarihçimiz ve mevlevilik müntesibi Prof. Dr. Feridun Nafiz Uzluk (1902-1974)'a yazdığı ve halen Selçuk Ün. Selçuklu Araştırmaları Merkezi Uzluk Arşivi'ne bulunan mektupların bazılarında son Mevlevî şeyhlerinden Ahmed Remzi Akyürek (1872-1944) ile irtibatlarından ve edebî münasebetlerinden söz etmektedir. Mezkûr şairlerden her ikisi de daha ziyade klâsik tarzda ve aruzla şiirler yazmakta, eski edebî geleneği takip etmektedirler.

Mektupların yukarıda nakledilen metinleri ve bu makalede neşredilen manzûmeler, hem adı geçen zatların edebî münasebetlerini, şahsî ilişkilerini yansıtmakta; bilhassa yakın dönem Mevlevî çevreleri ve edebî muhitler hakkında bilgi vermekte; hem de klâsik şiirin yakın geçmişimizdeki etkileri ve izleri konusunda bizleri aydınlatıcı bir mahiyet taşımaktadır.

¹ Bkz. Hasibe Mazioğlu, "Akyürek. Ahmed Remzi", DİA, II, 304-305. İstanbul. 1989.

² Şairin Türkçe Divan'ı Prof. Dr. Hasibe Mazioğlu tarafından değerli bir biyografik girişle ve Ahmet Remzi Akyürek ve Şiirleri (Ankara, 1987) adıyla yayınlanmıştır.

³ Ahmed (Emrî) Yetkin hakkında bkz. S. Nüzhet Ergun, Türk Şairleri, III, 1277-1278 (İst., 1936-1945); Yakup Şafak, "Şair Emrî'nin Bir Mektubu ve İki Manzumesi", (SÜTAE) Türkiyat Araştırmaları Dergisi, VI, 321-329 (Konya, 1999).

⁴ Feridun Nafiz Uzluk ve Selçuklu Araştırmaları Merkezi (SÜSAM) için bkz. S. Ü. X. Millî Mevlâna Kongresi – Tebliğler, Cilt II (Prof. Dr. F. Nafiz Uzluk Armağanı), Konya, 2003.

⁵ Bkz. n. 3.

⁶ Son mısra Mesnevi'nin ilk beytinde yer almaktadır; manası: "Ayrılıklardan şikayet ediyor."

⁷ Bu mülemma manzûmenin tercümesi şöyledir: "Ey güzel söz sahibi! Sefs nazmınla kalbi(mi) ferahlattın. Taşırından dimağım ıtırlandı, yüreğim ayna gibi nurlandı. Ey yücçükler ahabının göz (bebeği)! Lûtfunla kafamdaki gamları yok ettin. Ey hali güzel kişi! Emri'nin gönü sıklntıdan kurtulduğu için senin duacın oldu. Yeri ve gökleri yaratan Allah, sana saadet kapılarını açsın."

عَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ .

محترم برادرم !

آغا سید تجار لرغنده جب اف شہر جب ختامہ اہرم دلہ
یعنی دوستی گوہر سلامت کی تبلیغ آئی . جہاں جو قلمبندی

شاد و عافیت کی مزداد پور ہوئے .

سزی عیابا طانورم و سزی داعیہ مرحوم
احمد سزی دودہ خانمہ ایی مرحوم الہ ارادہ

صمیمی برصودت دار ایی اسانول کتبہ الہارہ

سلیحہ کتبہ سزہ مصاحبہ ایردک و مخابرات

وفا سزہ القطاعہ ایامندی لہر لیا سزہ

تصیر ایردک داعیہ سزہ ایی

جناب چو غزلیہ حجتہ الیسیہ سیدہ
برائے نشر ایلمنیۃ حیرہ متاثرم
- جیہ افذک حوزی اوزرینہ شمدیک علی العبد کدی حید
مطوب کتابره عائد برلیتہ یا دم
فتاویٰ تری مواضہ بولرکز د حال تقیم ایہ رسم
یا خود سز حاج عروتہ الایلیرکز و هاسیری
الیرکز یا زار سیر مطوب غیر مطوب تقریبا
بوز عدد دهکالبام وارد - و بر عزیز آرد احد
صالحه ایچی کتاب وارد - شمدیک بوردہ اتقا

ایہ یورم باقی خودتہ لکھ حیرتہ ۹۲۷

آماسیہ :

کوموئی کلمہ سنده ۸۰-۷
لوزر ده مفتی اوغنی احمدری
تیکر

Ahmed

F.
Emri'tin

Nâfiz Uzluğ'a gönderdiği
son sayfası

12.6.1947 tarihli mektubun